

การเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี)

ดร. พนิต กุลศิริ

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในด้านลักษณะส่วนบุคคลของนิสิต กระบวนการสอนของอาจารย์ กระบวนการเรียน และผลการศึกษาของนิสิตหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) วิชาเอกการบัญชีและวิชาเอกการตลาด ในโครงการบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ โดยใช้วิธีการศึกษาแบบสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างนิสิตจำนวน 367 คน ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรทั้ง 3 กลุ่มมีความสัมพันธ์กับผลการเรียน ได้แก่ ประเภทสถานศึกษาเดิม อายุ การปลูกฝังคุณธรรม คะแนนเฉลี่ยจากสถานศึกษาเดิม พฤติกรรมและวิธีการสอนของอาจารย์ และพฤติกรรม การเรียนของนิสิตมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อวัดจากผลการศึกษา

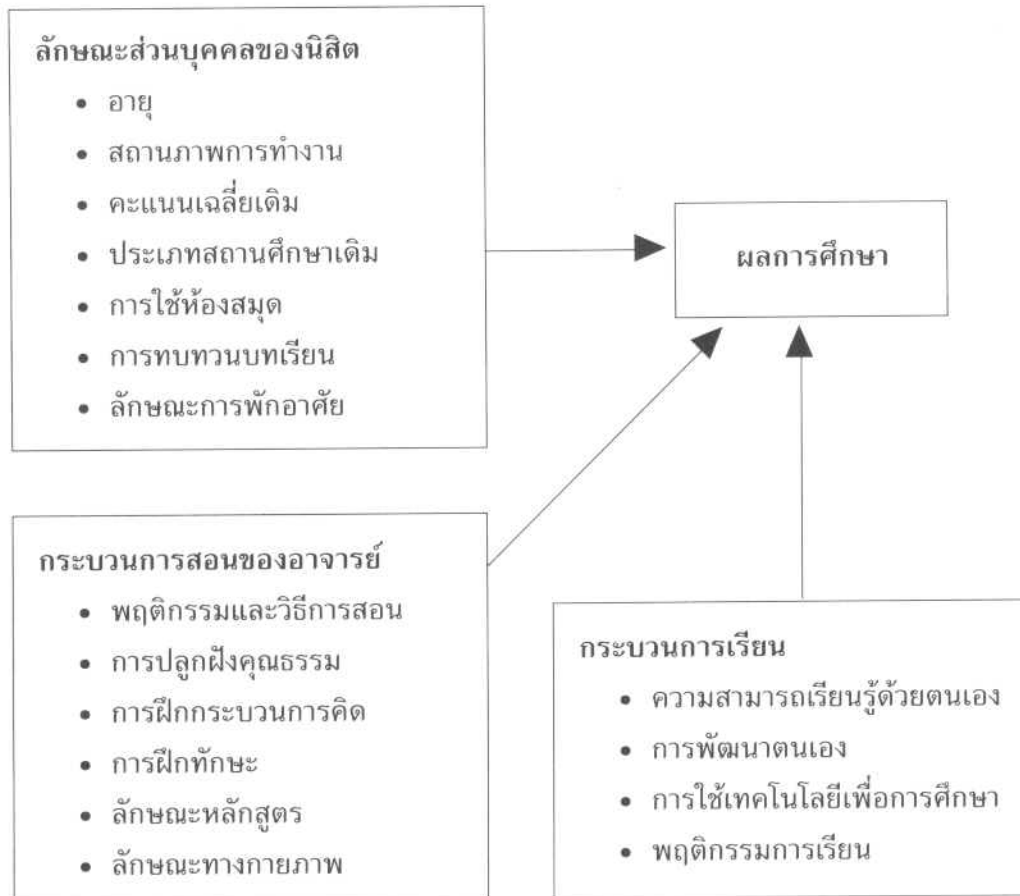
บทนำ

ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เปิดการสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) วิชาเอกการบัญชีและวิชาเอกการตลาด ในโครงการบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ ในปี พ.ศ. 2538 ตามที่ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยให้เปิดดำเนินการเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาบริหารธุรกิจ ซึ่งประกอบอาชีพในสถานประกอบการต่าง ๆ ได้รับการศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ซึ่งจะเป็นการเพิ่มพูนความรู้และวิถึฐานะของตน และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานอันจะทำให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพมากขึ้น หลักสูตรนี้อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการบริหารโครงการบริหารธุรกิจภาคสมทบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ในปีการศึกษา 2546 ซึ่งนับเป็นปีที่ 9 ของการเปิดสอนของหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ต่อเนื่อง 2 ปี มีจำนวนนิสิตสาขาวิชาเอกการบัญชีที่กำลังศึกษาอยู่จำนวนทั้งสิ้น 374 คน แบ่งเป็นชั้นปีที่ 3 จำนวน 195 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 179 คน สำหรับนิสิตสาขาวิชาเอกการตลาดที่กำลังศึกษาอยู่มีจำนวนทั้งสิ้น 402 คน แบ่งเป็นชั้นปีที่ 3 จำนวน 192 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 210 คน ในปัจจุบัน หลักสูตรพิเศษนี้เป็นที่นิยมของผู้ที่ต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษามากขึ้นเรื่อย ๆ การวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อช่วยให้มีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิผล ซึ่งเป็นทางหนึ่งในการป้องกันปัญหาการขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการเรียนการสอนของหลักสูตรดังกล่าว

จุดมุ่งหมายของการวิจัยนี้มี 4 ข้อ คือ 1) เพื่อสำรวจข้อมูลลักษณะส่วนบุคคลของนิสิตในโครงการบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ สาขาวิชาเอกการบัญชีและสาขาวิชาเอกการตลาด 2) เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนิสิตในโครงการฯ เกี่ยวกับกระบวนการสอนของอาจารย์ในโครงการฯ 3) เพื่อสำรวจลักษณะของนิสิตในโครงการฯ เกี่ยวกับกระบวนการเรียนของนิสิต 4) เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ของลักษณะส่วนบุคคลของนิสิต กระบวนการสอนของอาจารย์ และกระบวนการเรียนของนิสิต ที่มีต่อผลการศึกษาของนิสิตในโครงการฯ

กรอบความคิด

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอน

ตามหลักการสอนนั้น การสอนที่ดีที่สุดต้องเป็นการสอนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้มากที่สุด และเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากตัวผู้เรียนมากที่สุด (กมล สุตประเสริฐ 2536) ระบบการเรียนการสอน คือ การจัดองค์ประกอบของการเรียนการสอนให้มีความสัมพันธ์กัน เพื่อสะดวกต่อการนำไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางของการเรียนการสอนที่กำหนดไว้ (สังัด อุรานั้นท์ 2529: 5) ระบบการเรียนการสอนมี 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ปัจจัยเบื้องต้นด้านตัวผู้เรียน การเรียนการสอน และผลการเรียน ปัจจัยเบื้องต้นหมายถึง ได้แก่ ครูผู้สอน นักเรียน วัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียน และเวลาเรียน การเรียนการสอนได้แก่ปฏิบัติการต่าง ๆ เช่น การสอนของครูและกิจกรรมการเรียนของนักเรียน ผลการเรียนหมายถึงผลลัพธ์ที่ได้จากระบบ การเรียนนั้นขึ้นอยู่กับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนว่ามีระดับฐานความรู้เดิมเป็นอย่างไรและมีประสิทธิภาพในการเรียน

ได้มากน้อยเพียงใด (กมล สุตประเสริฐ 2536)

ครูมีหน้าที่ในการสอน 2 ประการ (ญาดาพนิต 2539: 105) ได้แก่ 1) สอนให้คนมีความรู้ หมายถึง สอนความรู้ต่าง ๆ ที่ระบุในเนื้อหาของหลักสูตร 2) สอนให้คนมีคุณธรรม หมายถึง ผู้สอนในขณะที่ทำการสอน ให้ความรู้หรือประสบการณ์แก่ผู้เรียน ผู้สอนต้องแทรกคุณธรรมให้แก่ผู้เรียนไปด้วย เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ในทางที่ถูกต้อง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 ถึง มาตรา 24 บัญญัติว่าการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยอาจสรุปวิธีดำเนินการ ดังนี้

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

4. จัดการเรียนรู้การสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ ได้อย่างสัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้

6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่เพื่อพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

นอกจากนั้น มาตรา 6 ของพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ในด้านการสอนนั้น ได้แก่ การจัดสถานการณ์ สภาพการณ์ หรือกิจกรรม หรือส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์อันจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ได้โดยสะดวกและง่ายดายซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีความเจริญงอกงามและพัฒนาการทั้งทางกายและสมอง อารมณ์และสังคม (น้อมฤดี จงพยุหะ 2514: 1) การสอนมิได้หมายถึงการให้วิชาความรู้หรือเนื้อหาเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการช่วยให้เด็กได้คิดโดยการถามคำถามแก่เด็ก การแนะนำและแนะแนวเพื่อช่วยให้เด็กแก้ปัญหา การให้ความช่วยเหลือแก่เด็กในด้านต่าง ๆ การให้กำลังใจ และการให้ความรัก (สุมิตร คุณานุกร 2520: 134)

สำเร็จ บุญเรืองรัตน์ (2538) ทำการวิจัยเชิงสำรวจเรื่องการประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ พบว่า นิสิตมีความต้องการให้อาจารย์อธิบาย

สิ่งต่าง ๆ ที่สอนให้ละเอียดชัดเจน ไม่ต้องการความคลุมเครือ ต้องการให้แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ มาสอน ต้องการให้อาจารย์รับฟังความคิดเห็นของนิสิต ในขณะที่อาจารย์ต้องการให้นิสิตปรับตนเองในการเรียน มีความคิดเป็นของตนเอง รู้จักแสดงความคิดเห็นได้อย่างเหมาะสมและตระหนักในความสำคัญของการตรงเวลา

สุพรีร์ ลี้มไทย และ สำอางค์ งามวิธา (2540 และ 2543) วิจัยเรื่องความพึงพอใจของนิสิตต่อการจัดการเรียนการสอนในโครงการบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยศึกษาเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอน วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน บริการทางวิชาการ และอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม พบว่า อาจารย์ส่วนใหญ่สอนและอธิบายดี มีความเป็นกันเองแต่บางท่านขาดเทคนิคการสอน ไม่สนใจการเรียนของนิสิต ใช้อารมณ์ ใช้คำพูดเป็นวิชาการมากเกินไป ไม่สามารถตอบคำถามของนิสิตหรือตอบไม่ตรงคำถาม มีกิจกรรมน้อยเกินไป ให้งานมากไป ไม่สอนสิ่งใหม่ หรือนำเหตุการณ์ปัจจุบันมาสอน ควรเพิ่มเครื่องคอมพิวเตอร์ให้พอกับจำนวนนิสิต จัดให้มีการบรรยายสัมมนาความรู้เพิ่มเติมให้แก่นิสิต ควรเพิ่มเนื้อหาและพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ควรปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์เข้มข้นและทันสมัย ควรบำรุงรักษาอุปกรณ์สื่อที่ใช้ในการเรียนการสอนให้อยู่ในสภาพดี ไม่เสียบ่อย และควรขยายเวลาการใช้ห้องสมุดสำหรับนิสิตภาคสมทบ ห้องน้ำมีไม่เพียงพอ น้ำไม่ไหล ห้องน้ำไม่สะอาดและไม่ปลอดภัย ทางเดินเข้าออกจากมหาวิทยาลัย ทางเดินลงบันได ตามมุมต่าง ๆ มีดมากและอันตราย สถานที่พักผ่อนไม่เพียงพอ ลิฟท์ไม่เพียงพอและเสียบ่อย อาคารสกปรก ตู้น้ำดื่มไม่เพียงพอ เก้าอี้ในห้องเรียนมีน้อยไม่เพียงพอกับจำนวนนิสิตและบางห้องนั่งไม่สบาย อุปกรณ์สื่อการสอนเสียบ่อยใช้ไม่ค่อยได้

จากการศึกษาแนวคิดดังกล่าวทำให้ได้ข้อสมมติฐานในการวิจัย 17 ข้อ ดังนี้

1. อายุมีความสัมพันธ์กับผลการศึกษานิสิตในโครงการฯ
2. สถานภาพการทำงานมีความสัมพันธ์กับผล

- การศึกษาของนิสิตในโครงการฯ
3. คะแนนเฉลี่ยเดิมมีความสัมพันธ์กับผลการ
ศึกษาของนิสิตในโครงการฯ
 4. ประเภทสถานศึกษาเดิมมีความสัมพันธ์กับ
ผลการศึกษาของนิสิตในโครงการฯ
 5. การใช้ห้องสมุดมีความสัมพันธ์กับผลการ
ศึกษาของนิสิตในโครงการฯ
 6. การทบทวนบทเรียนมีความสัมพันธ์กับผล
การศึกษาของนิสิตในโครงการฯ
 7. ลักษณะการพักอาศัยมีความสัมพันธ์กับผล
การศึกษาของนิสิตในโครงการฯ
 8. พฤติกรรมและวิธีการสอนมีความสัมพันธ์
กับผลการศึกษาของนิสิตในโครงการฯ
 9. การปลูกฝังคุณธรรมมีความสัมพันธ์กับผล
การศึกษาของนิสิตในโครงการฯ
 10. การฝึกกระบวนการคิดมีความสัมพันธ์กับ
ผลการศึกษาของนิสิตในโครงการฯ
 11. การฝึกทักษะมีความสัมพันธ์กับผลการ
ศึกษาของนิสิตในโครงการฯ
 12. ลักษณะหลักสูตรมีความสัมพันธ์กับผลการ
ศึกษาของนิสิตในโครงการฯ
 13. ลักษณะทางกายภาพมีความสัมพันธ์กับผล
การศึกษาของนิสิตในโครงการฯ
 14. ความสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองมีความ
สัมพันธ์กับผลการศึกษาของนิสิตในโครง
การฯ
 15. การพัฒนาตนเองมีความสัมพันธ์กับผลการ
ศึกษาของนิสิตในโครงการฯ
 16. การใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษามีความ
สัมพันธ์กับผลการศึกษาของนิสิตในโครง
การฯ
 17. พฤติกรรมการเรียนมีความสัมพันธ์กับผล
การศึกษาของนิสิตในโครงการฯ

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรในการศึกษา ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 3 และ
นิสิตชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาเอกการบัญชี และสาขาวิชาเอก

การตลาด โครงการบริหารธุรกิจภาคสมทบ คณะ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กลุ่ม
ตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตชั้นปีที่ 3 และนิสิตชั้นปีที่ 4 โครงการ
บริหารธุรกิจภาคสมทบ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2546 สาขาวิชาเอกการ
ตลาดจำนวน 402 คน สาขาวิชาเอกการบัญชี จำนวน
374 คน รวม 776 คน ใช้ระยะเวลาดำเนินการศึกษา
ระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2547 การ
วิจัยนี้ใช้วิธีการสำรวจ โดยการแจกแบบสอบถาม จาก
แบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 776 ฉบับ ได้แบบสอบถาม
ที่มีความสมบูรณ์คืนกลับมาจำนวนทั้งสิ้น 367 ฉบับ คิด
เป็นร้อยละ 47.29 ของแบบสอบถามทั้งหมด

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนามีผลการศึกษา
ดังนี้

ข้อมูลส่วนบุคคล

ผลการศึกษาลักษณะนิสิต พบว่านิสิตผู้ตอบ
แบบสอบถามอายุระหว่าง 20 ถึง 41 ปี ส่วนใหญ่
ทำงานประจำหรือช่วยกิจการที่บ้าน รองลงมาคือทำงาน
part time จบการศึกษาจากสถานศึกษารัฐบาล มีการ
ใช้เวลาค้นคว้าเพิ่มเติมในห้องสมุดและทบทวนบท
เรียนด้วยตนเอง พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา รองลงมา
คืออยู่หอพักกับเพื่อนหรือญาติ คะแนนเฉลี่ยจาก
สถานศึกษาเดิมคือ 3.07 โดยมีช่วงค่าต่ำสุดและค่า
สูงสุดอยู่ระหว่าง 2.00 ถึง 3.97 และคะแนนเฉลี่ยใน
การเรียนที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒคือ 3.00 โดย
มีช่วงค่าต่ำสุดและค่าสูงสุดอยู่ระหว่าง 2.92 ถึง 3.94

พฤติกรรมการสอนของอาจารย์

นิสิตส่วนใหญ่มีความเห็นว่าอาจารย์มีพฤติกรรม
การสอนในระดับมากในด้านความตั้งใจสอน ความตรง
ต่อเวลาในการเข้าสอน การให้เกียรตินิสิต รับฟังความ
คิดเห็นของนิสิต การสอนเนื้อหาครบถ้วนตามแผนการ
สอน ความยุติธรรมในการให้คะแนน กำหนดตำรา
เรียนชัดเจน ใช้เวลาสอนเต็มที่ และเอกสารการสอนมี
เนื้อหาครบถ้วน ตามลำดับ พฤติกรรมการสอนใน
ระดับปานกลางได้แก่ การแบ่งเวลาในการสอนแต่ละ

เรื่องอย่างเหมาะสม การใช้วิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย การถ่ายทอดความรู้โดยใช้กรณีศึกษา และการเอาใจใส่เป็นพิเศษในการติดตามบทเรียนในชั้นตามลำดับ

นิสิตผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าอาจารย์มีการปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะพึงประสงค์ในระดับมาก ได้แก่ การส่งเสริมการทำงานเป็นกลุ่ม การปลูกฝังให้มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย การส่งเสริมให้มีความกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม การส่งเสริมให้เกิดความภูมิใจในสถาบัน การส่งเสริมให้ภูมิใจในวิชาชีพ การส่งเสริมให้เข้าเรียนสม่ำเสมอ การส่งเสริมให้นิสิตแต่งกายสุภาพและการร่วมทำกิจกรรม และการส่งเสริมให้นิสิตมีกิริยามารยาทสุภาพเรียบร้อย ตามลำดับ ในด้านที่อาจารย์ปลูกฝังในระดับปานกลางได้แก่ การเข้าเรียนตรงเวลา และการสร้างนิสัยการอ่านหนังสือตำราเรียน ตามลำดับ

ในด้านการฝึกกระบวนการคิดและทักษะ นิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าอาจารย์ตั้งคำถาม ใช้กรณีศึกษาและสถานการณ์จำลองในห้องเรียนในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจารย์กำหนดให้มีปริมาณการอภิปรายหรือรายงานหน้าชั้น และปริมาณการบ้านในระดับมาก ตามลำดับ

ในด้านลักษณะหลักสูตรนิสิตส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหาวิชาเรียนมีความทันสมัย นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และแต่ละวิชามีหัวข้อครบถ้วนตามคำอธิบายรายวิชาในระดับมากตามลำดับ สำหรับการประยุกต์เนื้อหาเข้ากับสังคมไทย การบรรจุเนื้อหาด้านคุณธรรม การดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา และความเหมาะสมของสัดส่วนอาจารย์ต่อจำนวนผู้เรียนในระดับปานกลาง ตามลำดับ

ในด้านลักษณะทางกายภาพของสถานที่เรียน นิสิตเห็นว่าสถานที่เรียนมีลักษณะในระดับน้อยในด้านห้องน้ำสะอาด ความสะดวกในการติดต่อขอใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ของภาควิชาบริหารธุรกิจ ความเพียงพอของห้องน้ำ และความเพียงพอของคอมพิวเตอร์ต่อการใช้งานของนิสิต ตามลำดับ สถานที่เรียนมีลักษณะในระดับปานกลางในด้าน ความเหมาะสมของ

อุณหภูมิในห้องเรียน ห้องเรียนสะอาด ความปลอดภัยในการเดินทางในมหาวิทยาลัย ที่จอดรถสะดวก ที่จอดรถเพียงพอ ความเหมาะสมของเก้าอี้เรียน และความเพียงพอของที่พักรอเข้าชั้นเรียน ตามลำดับ สถานที่เรียนมีลักษณะในระดับมากในด้าน ห้องเรียนมีขนาดกว้างขวาง ความเหมาะสมของระดับเสียงในห้องเรียน ห้องเรียนมีแสงสว่างเพียงพอ และอุปกรณ์ประกอบการสอนมีคุณภาพ ตามลำดับ

กระบวนการเรียน

ในด้านการเรียนรู้ด้วยตนเอง นิสิตมีความสามารถทุกด้านในระดับปานกลาง ได้แก่ ความสามารถที่จะเข้าใจเนื้อหาที่เรียน ความสามารถในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้รวดเร็ว และความสามารถถ่ายทอดความรู้ให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ตามลำดับ

ในด้านการพัฒนาตนเอง นิสิตมีความสามารถทุกด้านในระดับน้อย ได้แก่ การทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้ว และการอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียนตามลำดับ

ในด้านการใช้เทคโนโลยีในการศึกษา นิสิตมีความสามารถในระดับมากในทุกด้าน ได้แก่ การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อค้นหาข้อมูล การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการเขียนรายงาน การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อนำเสนอรายงาน และการใช้ฐานข้อมูลของห้องสมุดเพื่อช่วยในการค้นคว้า ตามลำดับ

ในด้านพฤติกรรมการเรียน นิสิตมีพฤติกรรมในระดับมาก ในด้านการอยู่ในห้องเรียนจนถึงเวลาที่อาจารย์เลิกสอนทุกครั้ง การเข้าเรียนสม่ำเสมอ การมีส่วนร่วมสำคัญในการทำรายงานกลุ่ม การจดเล็กเชอร์เอง ตั้งใจเรียน และการทำการบ้าน ตามลำดับ พฤติกรรมในระดับปานกลาง ได้แก่ การเข้าเรียนตรงเวลาทุกครั้ง การร่วมอภิปรายในชั้นเรียน และการซักถามในชั้นเรียน ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐานโดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ด้วย Pearson correlation พบว่า ผลการเรียนที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒของนิสิตมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับอายุของนิสิต แต่มีความสัมพันธ์

ในเชิงบวกกับคะแนนเฉลี่ยจากสถานศึกษาเดิมของนิสิต พฤติกรรมการเรียนของนิสิต และพฤติกรรมและวิธีการสอนของอาจารย์

ผลการทดสอบสมมติฐานด้วยค่า t-test พบว่า ประเภทสถานศึกษาเดิมมีผลต่อความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับผลการศึกษานิสิตที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และผลการวิเคราะห์ multiple regression analysis พบว่า อายุ และการปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามมีความสัมพันธ์เชิงลบอย่างมีนัยสำคัญกับผลการเรียนของนิสิต แต่คะแนนเฉลี่ยจากสถานศึกษาเดิม พฤติกรรมและวิธีการสอนของอาจารย์ และพฤติกรรมการเรียนของนิสิตมีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลการเรียนของนิสิต

การสรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานของกมลสุดประเสริฐ (2536) ที่กล่าวว่า การเรียนนั้นขึ้นอยู่กับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนว่ามีระดับฐานความรู้เดิมเป็นอย่างไรและมีประสิทธิภาพในการเรียนได้มากน้อยเพียงใด ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ผู้เรียนนั้นต้องเป็นผู้ลงมือทำเอง และญาดาพนิต (2539) กล่าวว่า ประสบการณ์พื้นฐานของผู้เรียนแสดงถึงความพร้อมของผู้เรียนในด้านการเรียน และผู้เรียนในวัยต่างกันจะมีความแตกต่างทางด้านพัฒนาการ ระยะเวลาของความสนใจ ความถนัดและความสามารถ

นอกจากนั้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลงานของประดับ เรืองมาลัย (2530) ที่กล่าวว่า การสอนที่ดีย่อมส่งเสริมให้การเรียนรู้ของผู้เรียนประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมาย และผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดว่าในการจัดการศึกษาต้องมีการ

จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ และสอดคล้องกับผลงานของญาดาพนิต (2539) ที่กล่าวว่า การสอนที่ได้ผลต้องสอนให้ผู้เรียนรู้จักทำงานเป็นกลุ่ม

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยนี้พบว่าการปลูกฝังคุณธรรมมีความสัมพันธ์เชิงลบกับผลการเรียนของนิสิต ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดทางการศึกษาที่ว่าอาจารย์ต้องสอดแทรกคุณธรรมทุกครั้งการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปใช้ในทางที่ถูกต้องสร้างสรรค์ (ญาดาพนิต 2539) และไม่สอดคล้องกับความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดว่าในการจัดการศึกษาต้องปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

ผลจากการวิจัยทำให้เกิดข้อเสนอแนะว่า จากการศึกษาที่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับผลการเรียน ดังนั้นอาจารย์ผู้สอนควรสำรวจอายุของนิสิตในชั้นเรียนว่ามีระดับใดบ้างและออกแบบการสอนให้สอดคล้องกับกลุ่มผู้เรียนแต่ละวัย และออกแบบการทำงานกลุ่มให้กลุ่มผู้เรียนที่มีวัยต่างกันได้มีโอกาสทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันเพื่อช่วยพัฒนาซึ่งกันและกัน และจากการที่พบว่า การปลูกฝังคุณธรรมมีความสัมพันธ์เชิงลบกับผลการเรียนของนิสิต อาจเป็นเพราะส่วนใหญ่เป็นการสอนให้ผู้รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม ดังนั้นเมื่อนิสิตต้องสอบตามลำพังอาจขาดความมั่นใจในการทำงานตามลำพัง ดังนั้นอาจารย์ควรสร้างสมดุลในการมอบหมายงานให้นิสิตทำทั้งงานกลุ่มและงานที่ต้องทำตามลำพังเพื่อให้นิสิตกล้าตัดสินใจและสามารถรับผิดชอบงานตามลำพังได้ หากเป็นเช่นนี้ก็ น่าจะช่วยให้นิสิตมีผลการเรียนที่ดีขึ้น

บรรณานุกรม

- กมล สุดประเสริฐ. 2536. “ระบบการเรียนการสอน” ใน สถิติวิจัยและการประเมินผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ เอกสารการสอนชุดวิชา หน่วยที่ 9-15.
- ญาดาพนิต พินกุล. 2339. หลักการสอน. กรุงเทพมหานคร: วีระวิทยานิพนธ์

น้อมฤดี จงพยุหะ. 2524. หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์วิชาชีพ 2. กรุงเทพมหานคร: คณะวิชาครุศาสตร์
วิทยาลัยครูสวนดุสิต.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. มปป. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.
กรุงเทพ : พริกหวานกราฟฟิค

สุพีร์ ลิ้มไทย และ สำอางค์ งามวิชา. 2540. ความพึงพอใจของนิสิตต่อการจัดการเรียน การสอนในโครงการ
บริหารธุรกิจ ภาคสมทบ. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุพีร์ ลิ้มไทย และ สำอางค์ งามวิชา. 2543. การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจ ภาคสมทบ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สังัด อูรานันท์. 2529. การจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ. ม.ป.ท.

สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. 2538. การประเมินประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์. โครงการ พัฒนาทางวิชาการของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุมิตร คุณานุกร. 2520. หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย